

Svensk Bretonklubb

Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

BretonBladet

Nr 2022/2

Ordföranden har ordet

Så här års är det mycket bretonvalpar på G. Det är underbart att se alla foton i sociala media på söta valpkullar och på de som fått hem sina nya små, gulliga bretonvalpar.

Två av mina nära vänner som inte tidigare haft breton, har just fått en bretonvalp. Det känns väldigt roligt att få bidra till att de byter ras. För inte tala om hur roligt det är att höra hur förtjusta de är över sina små bretonvalpar. Den ena nya bretonägaren är inbiten fågelshundjägare och har haft vorstrar i över 25 år. Än har han inte ångrat sig. Den andre har bara haft älghundar tidigare. Det är skillnad på våra härliga bretoner. Den fd älghundsägaren är så förvånad över att bretonvalpen söker så mycket kontakt, gärna somnar i knäet mm.

Nu på våren är det ju lite stiltje på både jakt & prov, så det är nu vi verkligen har tid för att satsa på träning av våra bretoner inför nästa säsong. Det gäller att passa på att träna lite extra, på det där som inte funkade så bra i höstas.

Det har varit många olika aktiviteter ute på regionerna. Allt från vanliga dressyrkurser på olika nivåer, föreläsningar och skytteträningar. Tack alla regionsombud och ni andra som hjälper till att arrangera dessa regionsaktiviteter. De är mycket populära! Det märks tydligt på allt vi hör från de olika aktiviteterna! Dessutom är aktiviteterna välbesökta också.

Saknar du regionsaktiviteter där du bor? Hjälpt gärna till att arrangera! Hör av dig till ditt regionsombud, så kan ni tillsammans komma överens om hur ni ska arrangera något. Det behöver inte vara så avancerat! Bara att träffas ett gäng bretoner och träna ihop och ha lite trevligt över en kopp kaffe kan räcka! Det är mycket populärt! Om man vill vara mer ambitiös kan man hyra in en proffsinstruktör någon gång eller dra i gång en träningsgrupp. Det är enklare att få bidrag till regionsaktiviteter fr o m i år (läs mer på sid. 13)

Det är nya jaktprovsregler fr o m 2022-07-01 (mer info på sid. 7). Den stora skillnaden är att det blir nya krav i unghundsklassen. För att få ett 1:a pris i UKL, så krävs godkänd apport. Men en unghund kan fortfarande få ett 2:a pris, utan godkänd apport.

Det finns flera anledningar till dessa nya jaktprovsregler. Framför allt är det ett lagligt krav på

att ha en fungerande apportör när man jagar fågel. På jaktproven ser vi alldeles för ofta mycket duktiga jakthundar, som inte får pris bara för att de inte klarar apporten. Det är väldigt synd.

Så en uppmaning till alla er som har unghundar. Börja träna apport nu! Oftast är det mycket lättare att lära en unghund apport jämfört med en vuxen hund. Det där med att lära "gamla hundar att sitta" gäller alltså även apport. Om du inte hittar en apport-kurs i närheten, så finns det mycket bra filmer på nätet, där du kan hitta mycket bra tips om hur ni lär er hund apport.

Ha en skön sommar!

Anna

Breton - SM CACIT FJÄLL 2022-09-10

**Varmt välkomna till Klimpfjäll
10 - 11 september 2022
För några trevliga provdagar blandat med
härligt umgänge**

Håll koll på breton.se för att se när
anmälan öppnar, bokningar och annan information.

Maria Hörnlund, Anna Norén, Frida Törnberg

Apporttrutan

Text: Mats Ryderheim

Hej alla medlemmar från norr till söder!

Nu är apportkommittén äntligen komplett. Den består av följande tre personer:

- Jonas Holmgren, Kiruna
- Rickard Hübinette, Avesta, samt
- Mats Ryderheim, Malmö (sammankallande).

Som framgick av BretonBladet 1/22 är vårt främsta uppdrag just nu att hjälpa unghundsägare att klara av ett apportmoment i samband med höstens jaktprov. I första hand kommer vi att jobba via detta blad och vår hemsida, men givetvis också via andra möjliga kanaler. Våra regioner är ju den del av vår klubb vilken de flesta av oss främst kommer i kontakt med. Jättekul att då se hur många aktiviteter som genomförs nu i vår och på försommaren.

Att lära av andra, dvs. av varandra, är en bra väg att utveckla sig själv och sin hund. Vi hoppas därför att många av klubbens medlemmar är beredda att dela med sig av sina erfarenheter när det gäller hur vi bäst utvecklar apportförmågan hos våra bretoner. Teorin finns beskriven i många böcker och i andra forum. Men vad som fungerar i praktiken

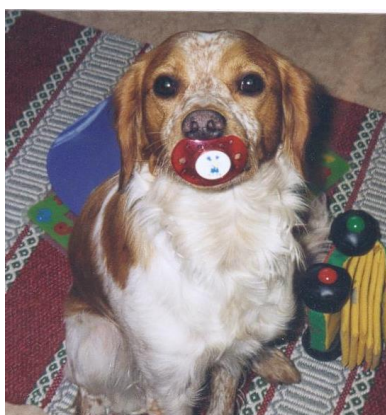
göms oftast mellan raderna, och blir därför svår att ta del av. Så du som alltid lyckas med detta moment med dina bretoner, eller du vars förra hund inte var så där helt säker, men nu har en ny hund som är en kanonsäker apportör - greppa pennan och sänd in några rader till apport(at)breton.se så ser vi till att dina erfarenheter publiceras! Vi hoppas att ni läser artiklarna från Almkullens kennel med intresse!

Som framgår av klubbens verksamhetsplan för 2022 har styrelsen initierat att frågan om klubben på sikt ska införa någon form av apportbevis ska utredas. Den uppgiften kommer att hamna i vår kommittés famn. Exakta uppdraget kommer att bestämmas på styrelsemötet den 14 juni. Därefter läggs information ut på vår hemsida.

Slutligen så kommer klubbens hemsida inom kort även ha ett avsnitt om apport. Detta för att en del av de artiklar som publiceras både i BretonBladet och på hemsidan ska kunna hittas senare. Bra inte minst för nya medlemmar!

Vi önskar er alla en bra träningsommar!

Apportkommittén genom Mats Ryderheim

Apportträning? för hundar i olika åldrar med olika apporter i olika miljöer.
Hämtat ur redaktörens bildarkiv så några av er känner igen era hundar

Apportering med Kassie

Text o foto: Peter Nilsson och Johanna Olofsson

Nu så har Kassie blivit 5 månader och apportleken fortsätter. Det ligger fortfarande en massa saker på golven hemma som hon springer runt med men dessa är det väldigt sällan som vi använder till just träningen, om det nu är träning som vi gör med henne.

När Johanna håller på en liten stund med henne varje dag så är det några saker som vi använder och dessa är och blir inga leksaker för henne. Då är det lite mera allvar och det är endast då som hon får höra ordet apport och då bara när vi har henne under full kontroll. Allra mest så använder vi två ihop tejpad slangbitar som är lagom tjocka och väldigt lätta att få in i gapet på henne om hon inte skulle vilja gripa själv. Hon får ha den där i några sekunder och släpper på ett loss kommando. Naturligtvis så får hon väldigt mycket beröm då hon gör som vi vill. Skulle hon plötsligt släppa så tystnar berömmet och saken åker in i munnen igen med nytt beröm. Vi delar som så många andra in apporterings träningen i tre faser.

Hålla, Bära, Gripa... och just nu så är det hålla utan att släppa förrän kommando ges som vi lägger vikten på. Att bära apporten under lydnad kommer så fort som hållandet sitter på plats.

Naturligtvis så kastar vi saker till henne, men det är för att de tycker detta är roligt att söka och finna det som är kastat, men då använder vi aldrig ordet apport.

När vi börjar använda detta kommando och vi kastat iväg något, så är vi så säkra på att detta funkar och att hon kommer att hämta, men fram till dess

så skickar vi bara med vårt frihets kommando som är ett JAA.

Vi har nog varit lite lata med själva träningen för hon är inte riktigt så långt framme som vi kanske önskat. Hon är verkligen ingen labrador, några gånger tycker hon är roligt men tappar sedan lusten, så det gäller att sluta i tid.

Fram till nu så har hon inte fått apportera så mycket fågel, men nu så får vi inventera frysboxen och plocka fram lite lämplig fågel.

Detta har hon tidigare tyckt varit riktigt spännande. Hon ska ju vara en fågelhund så det är väl kanske inte så konstigt. Rapphöns eller annan fågel som är i denna storlek använder vi när de är i denna ålder som Kassie är, men snart nog så får vi plocka fram Fasan eller Knipa.

Nästa gång som jag skriver om Kassie så borde hon närma sig 10 månader. Då får jag hoppas att Johanna gjort jobbet som krävs. För då är det ju mitt i fågelsäsongen och då vill hon nog ha levande fågel framför sig då hon ska tränas. Sitter apporten så kan ju kanske husse få skjuta också.

Trevlig sommar alla.

// Peter och Johanna
Almkullens Kennel

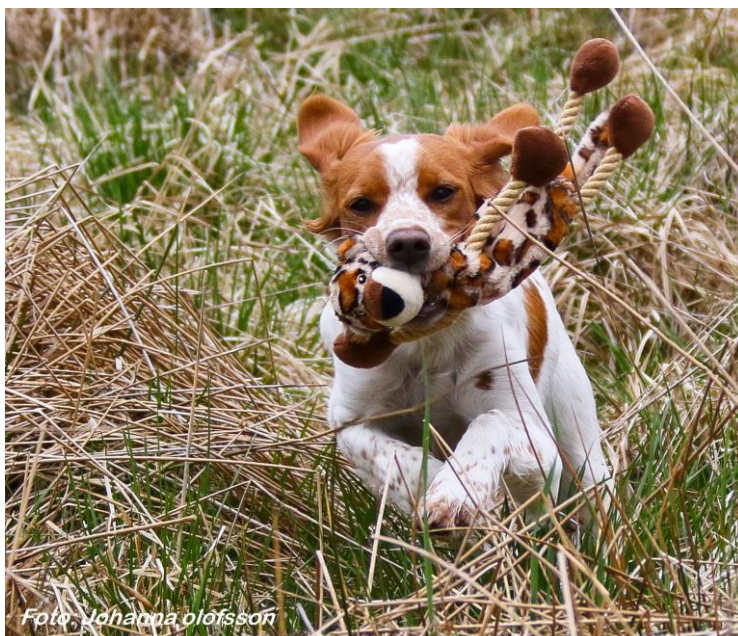

Foto: Johanna Olofsson

Foto: Johanna Olofsson

Bretonklubbens arbete med att skapa balans i fjällen

Text o foto: Isabelle Bergkvist

Många upplever en ökad konflikt mellan rennäring och övriga intressen, framför allt i fjällområdena men även på mark som används för samebyarnas vinterbete. Bakgrunden är till stor del kopplat till domen i Girjas målet januari 2020 där samebyn tillskrevs exklusiv rätt att upplåta jakt och fiske. Domen har bland annat gett upphov till "Renmarks-kommittén" med syfte att utreda "det samiska folkets rätt till renskötsel, jakt och fiske" (sou.gov.se, diarienummer 2021-25) med utgångspunkt i Girjas domen. Utöver detta har riksdagen beslutat om "konsultationsordning för det samiska folket" där regering och statliga förvaltningsmyndigheter är skyldiga att konsultera företrädare för det samiska folket (sametinget) i frågor som berör samebyarnas verksamhetsområden.

Ovanstående lagstiftning och utredning tillmötesgår internationella rekommendationer utifrån hänsyn till nationella urfolk men får konsekvensen att 43 samebyar med ca 3700 medlemmar, varav ca 400 har renskötsel som yrke, har möjlighet att påverka och styra myndighetsbeslut inom 47% av Sveriges landareal. Detta har accelererat konflikt och polarisering, framför allt inom fjällänen. Exempel är omfattande skador och begränsningar i brukanderätt på privat skogsmark, försvårande av regional och lokal investering i infrastruktur och grön omställning, begränsning av friluftsliv och turistnäring samt omfattande avlysningar och begränsningar av möjlighet till jakt och fiske.

Samiska rättigheter är fastställt i den svenska grundlagen (Regeringsformen, 6§). Den svenska grundlagen är också tydlig i att alla människor i det svenska samhället ska ha samma möjligheter och rättigheter till det allmänna oavsett kön, hudfärg, språk, religion, funktionshinder, sexuell läggning, ålder, nationellt eller etniskt ursprung.

Ovanstående kan upplevas motsägelsefullt men det tydliggör behovet av att ställa olika markanvändning i proportion till antalet berörda.

Inom de enorma landarealer som berörs finns alla möjligheter att främja det samiska folkets etniska, språkliga och religiösa möjligheter att behålla och utveckla kultur- och samfundsliv vid sidan om och tillsammans med övrigas möjligheter till hållbart nyttjande av den svenska naturen.

Vi inom Bretonklubben samverkar med övriga rasklubbar för stående hundar samt lokala jägare, friluftorganisationen och företagare för att skapa balans och värna rättigheter för alla i samhället. Hittills har vi inom olika grupperingar påverkat genom att:

- föra dialog med länsstyrelsen angående ramvillkor för småviltsjakten på statlig mark i fjällen
- i samråd med länsstyrelsen förenklat möjligheten att bedriva organiserad hundträning och provverksamhet på jaktområden from. 16 augusti tom. 30 april oavsett avlysningar (träning och prov beaktas som annan markanvändning/upplåtelse) givetvis i dialog med berörd sameby.
- träffa och delge information och fakta om olika markanvändning till den parlamentariska grupp som deltar i "Renmarksutredningen", vilket hittills bidragit till att direktivet förtydligats och utredningstiden förlängts.

Under sommaren kommer vi att fortsätta arbetet med att skapa balans i avlysningar av jakt, fiske och friluftsliv utifrån gällande lagstiftning och genom att avlysningarna ställs i proportion till det verkliga behovet (tex genom att identifiera renhjordar med GPS-positioner och nyttja geofencing för att skapa rimliga avlysningsområden).

Vi verkar även för ett tydliggörande från myndighet eller regering av vad "avsevärd olägenhet för renskötseln" och "besvärande intrång i samebyarnas egen jakt" (Rennäringslagen 32§, avseende upplåtelse av småviltsjakt) innebär utifrån renskötselns verkliga behov och markanvändning.

Genom politisk påverkan och förmedling av information och data avseende ekonomi, samhällspåverkan och miljöeffekter hoppas vi kunna skapa förutsättningar för utveckling av samisk kultur och rennäring i balans med natur och i samklang med hållbar utveckling av näringsliv, turism, friluftsliv, jakt och fiske i fjällen.

Nya Jaktprovsregler SKF fr o m 2022-07-01

Vart femte år reviderar SKF Jaktprovsreglerna för alla raser inom SKF. Fr o m 1 juli i år så kommer nya regler att gälla.

Det är en hel del förändringar för de övriga SKF-raserna, men för oss i Bretonklubben är det inte mycket nyheter.

De förändringar som blir är:

- Tydligare krav på att lämna apporten i handen på föraren, för att få godkänd apport
- Krav på godkänd apport i unghundsklass för att få ett 1:a pris. Det går fortfarande att få 2:a pris i UKL utan apport
- Om hagelbössan skulle klicka vid fågeltagning, kan det bli godkänt med skott av 9 mm knallpistol i stället.
- Hundar får starta i Öppen Klass fr o m att de blivit 9 månader gamla (ändrat från 15 mån)
- I unghundsklass krävs nu bara en släpptid på minst 45 minuter för få ett 1:a pris (ändrat från 60 min)
- Större möjlighet för domare att tillfälligt använda sig av enkel-släpp vid jaktprov om väder eller markbeskaffenhet kräver detta.
- Tydligare att domaren har rätt att avbryta provet för en hund så snart domaren bedömer att hunden inte kommer att kunna godkännas

De nya Jaktprovsreglerna i sin helhet kan du hitta på breton.se/Prov/Jaktprov eller på SKFs hemsida.

Foto: Johanna Olofsson

Jaktlycka - hur man lyckas oftare i jakten

Text o foto: Karin Nilsson, Tärnaby

Måndag den 28/3 2022 arrangerade regionombudet Håkan Nilsson, Tärnaby, genom Breton Västerbotten Norra i samarbete med Studieförbundet i Västerbotten en föreläsning med temat "Jaktlycka - hur man lyckas oftare i jakten".

Föreläsningen, som hölls i Skellefteå, inriktade sig främst mot fågeljägarens högvilt; tjädern. Föreläsare var Peter Marino Nilsson. Föreläsning och en rad konkreta tips och råd förmedlades till deltagarna samt några trevliga filmer. Under kaffepausen hördes deltagarna glatt samspråk med varandra så ämnet kunde man inte missa sig på att det engagerade!

Breton Västerbotten Norra inbjöd även övriga ägare till andra fågelhundsraser att delta i träffen vilket hörsammades. Oavsett fågelhundras har vi ju ett gemensamt intresse och det är att lyckas bra med våra hundar i jakten med den! Vägen dit blir ju desto mer givande om vi alla förenas i detta och samarbetar under gemytliga former! Sammantaget blev det en intressant kväll.

// Karin

Jaktprov hösten 2022

Datum	Ort	Typ	Antal dagar	Parti	Max start	Provledare/ansvarig	Domare
20-21/8	Gräftåvallen	Fjäll	2	2	28	Lasse Rådman	Vakant
26-29/8	Björkliden, Jörn	Skog	4	1	7	AnnaCarin Wikman	Paul Lundblad / Erling Vikman
10/9	Klimpfjäll, Breton-SM, CACIT	Fjäll	1	1	14	Maria Hörnlund, Anna Norén, Frida Törnberg	Vakant
10-11/9	Klimpfjäll, Kvalitetspartier	Fjäll	2	2	28	Maria Hörnlund, Anna Norén, Frida Törnberg	Vakant
10-11/9	Dundret, Gällivare	Fjäll	2	1	12	Emilia Gustafsson	Vakant
17-18/9	Pirtii, Kiruna	Fjäll	2	1	12	Emilia Gustafsson	Vakant
1-2/10	Landskrona	Fält	2	1	12	Björn Thunell, Mats Ryderheim	Juha Åkerblom (prel)
8-9/10	Falköping	Fält	2	1	14	Eva Olausson	Vakant
29-30/10	Långtora	Fält	2	2	12	Karl Berglund	Vakant

Med reservation för ev. ändringar

Alla SKF's jaktprov är öppna för oss med Bretoner.

Datum för SKF-proven finns på <http://www.skf-specialklubb.se/kalendarium>

Jag slogs av en tanke

Text o foto: Gillian Johansson

Fast vi har haft breton i 7 år är vi nya på rasen. Vi hade pratat om att skaffa en hund men inte enats om vilken ras. 2013 i juni var vi på Game fair i Västernorrland och vi gick runt i hundområdet. Vi kikade på de olika raser de presenterade och min sambo som haft finnspets tidigare ville så klart att hunden skulle vara honom till gagn främst för jakt på fågel då han verkligen gillar både skog och fjäll. Själv dras jag mer åt brukshundar och kunde väl kompromissa med att det "får inte vara en skällig ras" och så måste den vara intelligent och det är roligt med lydnad.

När vi gick runt på hundområdet hamnade vi i breton-tältet och båda blev vi blyxtförälskade i den urgossiga hunden som vi träffade.

Vi pratade på och bestämde oss för att söka mer information om denna fantastiska ras som trängde sig in och slog rot både i huvud och hjärta.

Nu skulle det visa sig att det inte var enkelt att få tag på uppfödare som hade valpar och det tog oss faktiskt 2 år innan vi fick vår älskade valp Vistasdalens AS Brisco. Uppfödaren var en fantastisk man som är både kunnig och erfaren och vi fattade tycke omedelbart. Ronnie Jansson gav oss chansen att få äga vår första breton.

Eftersom ingen av oss haft stående fågelhund förut så har vi nog gjort alla misstag man kan tänkas göra som förstagångare. Tur är att vår Brisco är en intelligent hund som lärt oss hur man ska göra. Han är en klippa på att hitta fågel och en grym familjemedlem som vi älskar. Brisco har verkligen lärt oss hur vi ska vara som flockledare. Han är lyhörd och lättlärd och har supermycket jaktlust.

Vår andra breton kom till oss 2020 mitt under pandemin och hon är också helt fantastisk och vi har fått bra träning och support av vår vän Ronnie och hans dotter Stina.

Eirams Chilla Chejen som kommer ifrån Marie Nylander på Gotland hoppas vi, att vi kan träna på rätt sätt, så hon kan gå jaktprov med allt vad det innebär.

Vi har ställt henne på utställning och vi är glada och tacksamma för att hon fick Very Good, med tanke på att det var vår första utställning någonsin så är det jättestort för oss. Tänk er ett Very Good det är stort.

Vi åker runt på alla träningar vi kan och i söndags var vi hos Mikael och Sangita Jonsson i Huljen. Där tränade vi med Anders Burwall. Jag måste säga att det är rätt spännande att åka på träning för helt plötslig insåg vi att vi inte bara var på träning utan

det blev släkt träff. Anders Burwalls hund Elsa visade sig vara Briscos bror Vistasdalens AS Boss avkomma och Eirams Chilla Chejen hade en särskulls bror där, en avkomma av Klapphattens Franz, så nu efter 7 år börjar vi sakteliga förstå vidden av att veta vart våra charmtroll härstammar ifrån och att det är roligt och viktigt att känna till kennlar och uppfödare. Det var som en helt ny värld öppnade sig. Måste erkänna att jag och sambon tyvärr måste ha lite träning i att komma ihåg vad hundar heter och kanske vad ägaren heter också. Men jag är inte orolig, om 7 år till är vi nog experter både på det och annat och kanske har ett eller flera utmärkelser, fast det viktigaste är väl ändå att ha roligt. Vad säger ett pris egentligen, jo att hundens ägare gillar att tävla men alla gör ju inte det och det är så lätt att vi glömmer varför skaffade jag mig en hund.

För dig som är nyfiken om vi lärde oss något på träningen så är svaret så klart ja både av Anders Burwall, men också av alla andra som deltog på träningen.

Faktiskt gav samtalen vid lunch och fika en så massa ny inspiration, tips och idéer, att vi gick hem och startade en facebookgrupp, "Breton i Övik". Vi är också ödmjuka för att det är helt okej att vara ny och det är helt okej att det tar 7 år innan man vågar och tror på sig själv såpass att man kanske vågar sig på ett jaktprov till hösten och det är helt okej att be om hjälp, och det gör inget om allt inte är perfekt.

Så våga du också fast du är ny och kom ihåg att allt inte är prestationer utan att ha roligt på vägen är det som är det viktiga.

Gillian Johansson

Det började i bastun

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Äventyret började egentligen i en bastu efter jobbet, en fredag eftermiddag i mitten av augusti. Vi var fem inbitna jägare som började att diskutera jakt och en eventuell jakttripp tillsammans. Det var förutom jag själv Urban, en jaktkompis under ett flertal fantastiska turer. Där fanns också Dick, en erfaren fågeljägare med en mycket duktig vorderter som partner. Även Kennet, den av oss som var mest "wanna bee" fanns också med i bastun. Slutligen Folke, en riktig trapper med en mycket allsidig kunskap om jakt om än inte speciell kunskap om jakt med stående fågelhund. Min dåvarande hund var Nimbus, en ung lovande bretonhund under utveckling.

Berättelserna om olika jaktäventyr avlöste varandra och blev bara livligare och livligare inne i bastuvärmen. Ute i det svalkande mysrummet utför bastun enades vi alla fem över en välsmakande öl om att göra en jakttripp tillsammans. Jakt med stående fågelhund skulle bli temat, varvid Dick och jag själv blev frontfigurer med våra stående hundar. Urban fick uppdraget att arrangera resan och även bestämma i vilken terräng vi skulle jaga.

Platsen som Urban valde blev Ståhkke, ett oerhört vackert lågfjäll cirka två mil nordväst om Arjeplog. Vi anlände till området tidigt en torsdag förmiddag i början av oktober. Vi hade haft turen att få hyra en renvaktarstuga uppe på fjället. Meningen var att vi skulle jaga fredag till och med söndag med torsdagen som transportdag. Stugan låg cirka åtta kilometer från den skogsbiväg där vi kunde lämna bilarna. En rejäl marsch där det bar iväg uppför i stort sett hela vägen, så torsdagen blev verkligen en transportdag.

Klättringen upp mot trädgränsen gick igenom en fullständigt orörd gammelskog, mest bestående av tallar. Det var en av de vackraste naturupplevelser jag någonsin varit med om. Vi var fullständigt betagna av den terräng vi färdades i. Något liknande hade jag bara upplevt någon gång tidigare och då i Muddus nationalpark. Färden blev ändå ganska krävande och Kennet halkade gång på gång efter oss andra. F.n, du bär tungt konstaterade Folke när vi rastade för att Kennet verkade lite slak. Vill du ha hjälp med packningen din kom automatiskt frågan från oss andra. Svaret blev ett totalt nekande från Kennets sida.

Väl framme vid den efterlängttade renvaktarstugan släppte vi alla våra ryggsäckar i backen och satte oss ner på marken och pustade ut. Alla tittade uppmanande på Urban. Lås upp då, kom slutligen

en uppmaning från Dick. Svaret som kom från Urban sänkte stridsmoralen till absolut lägsta nivå i vårt gäng. "Jag glömde nyckeln i bilen" konstaterade han. Det blev en total tystnad hos oss alla. Samtliga bara stirrade på Urban och konstaterade att runt den mannen händer det hela tiden saker, både positiva och negativa.

Lugn sade Urban till sist i en något panikslaget tonläge. "De vi hyr stugan av sade att det finns en reservnyckel i kökslådan vid vedspisen inne i stugan". Den var till för att renskötarna skulle kunna dela på sig i två gäng och ändå ha tillgång till stugan i båda gängen. Klokt konstaterade vi alla men hur kommer vi åt nyckeln?

Vi försökte på alla sätt hitta en väg in i stugan. Till slut upptäckte Folke att en fönsterlucka för ett vädringsfönster under takfoten gick att öppna. Gångjärnen satt på utsidan av fönstret och med hjälp av en liten handyxa gick det att knacka loss sprintarna. Lättnaden var stor när vi till slut lyckades peta upp det lilla fönstret.

Urban tog nu till orda, "det är ju jag som ställt till det hela, så nu fixar jag det här". Urban som inte var den minsta av oss fick hjälp upp till fönstret och in genom detsamma. Men där tog det stopp. Som en mård som fastnat i en tunnelfälla hängde mannen med hela bakdelen ut genom fönstret. Benen sprattlade och den del som förmedlade sig med oss andra befann sig inne i huset. Att urban försökte säga något till oss hörde vi, men det gick inte att förstå ett enda ord, ett dämpat brummande var allt som trängde ut från stugan.

Efter moget övervägande kom vi gemensamt fram till att det är bättre att knuffa Urban inåt än att försöka dra ut honom. Höfterna måste ju ändå vara smalare än bröstkorgen och magen var ju ändå något flexibel.

Det visade sig att vi fattat helt rätt beslut. Att Urbans näsa sprang i blod vid kontakt med golvet inne i den hägrande boningen bedömde vi som en lindrig avgift för honom att betala. Det är sådana smällar man får ta när man glömmer viktig rekvisita i en bil åtta kilometer från ett sedan timmar av vandring hägrande slutmål.

Fredagen visade sig bli en kanondag. Vi delade upp oss i två gäng. Dick och Kennet med Dicks vorster. Urban, Folke och jag med min unga hund Nimbus. Vi vandrade fram i en blek höstsol på fullständigt färgsprakande fjällsidor. Temperaturen låg dessutom på några behagliga plusgrader. Vi gick och njöt av att se Nimbus söka i vida bågar bland lila-färgad sprakande ljung och ripris i klaraste rött och gult. Nimbus överträffade mina förväntningar med råge. Han stod helt stadigt, släppte fram mig till honom utan minsta rörelse. Dessutom upplevde vi bara en kort eftergång i början av dagen. Efter det helt stadig i både uppflog och skott. Med stolthet i bröstet kunde jag konstatera att jag hade fått ytterligare en duktig jaktkompis.

Upprymda och glada kom vårt lilla gäng hem med nio ripor, alla fällda för Nimbus. Även Dick och Kennet var nöjda med dagen och bar även de hem byte.

Vid middagstid upptäckte vi varför Kennets packning hade varit så tung. Alla vi andra dukade upp mat av lättviktsmodell och hade vatten som måltidsdryck, whiskypinnen sparades till lite senare på kvällen. Kennets meny bestod av någonting helt annat. Han öppnade en plastbytta med rå bankad ryggbiff. En potatisgratäng trollade han fram ur ryggsäcken dessutom kom det fram en flaska med rött vin av god kvalitet. Trots att snålvattnet började rinna på oss andra när Kennet började tillaga sin anrättning och när en förförisk doft spred sig i stugan konstaterade vi att, har du släpat upp alla dessa delikatesser högst upp på ett fjäll är anrättningen dig väl förunnad.

Lördagen finns inte så mycket att berätta om. Redan på natten hörde vi att vinden tilltog rejält. På morgonen bestämde vi gemensamt att lördagen fick bli en kojdag. Vinande vind och ett ihållande snöfall med en minimal sikt ute på fjället gjorde att beslutet var självklart, inte minst av säkerhetsskäl.

Söndagen kom och vinden hade mojnatt rejält. Solen tittade till och med fram. Dock var snödjupet avsevärt efter det ymniga snöfallet. Hela kolvlängden konstaterade Urban, måste vara mer än trettio centimeter. Det var bara att försöka ta sig ner till bilarna och hoppas att det gick att ta sig fram till plogad väg.

Det som hände på vägen ner från fjället gör att jag än i dag när jag tänker på det känner en oerhörd vördnad över vilken kämpe och lojal jaktkompis Nimbus var. Han hade det inte lätt i den djupa snön. Trots det jobbar han och försöker söka ut. Belöningen fick han just innan vi nådde trädgränsen. Han står tänkte jag trots att jag nästan inte kunde se mer av hunden än själva ryggen. Jag pulsar fram till honom medan jag hela vägen berömmar honom. Väl framme får han kommando om att resa fågel. Två krumsprång framåt och en liten ripkull flyger upp ur snön.

Något stoppkommando behövdes aldrig, Nimbus stod helt stilla i snön och beskådade de lyftande fåglarna. Skottet föll och en ripa föll fladdrande ner i snön. Nimbus fick utföra en apport och jag kunde se på hans kroppsspråk hur stolt han var, för att inte tala om husse.

Skitjakt på Er go vänner.
Bretonhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Jaktprov Långtora den 12-13 Mars

Text o foto: Per-Ivar Norell, provledare

Provet ordnades av kommissarie Karl Berglund vilkens titel i det här fallet inte har med dennes ordinarie arbete att göra. Utan delvis med ordets betydelse enligt Svenska Akademiens Ordlista (SAOL), definitionen finns nedan. Vilken av dessa betydelser som stämmer bäst med uppgiften låter jag läsaren att bestämma. Kan dock berätta att kommissariens uppgifter i samband med utställningar är mycket reglerad medan jaktprovets kommissarier har betydligt mindre formella uppgifter, då provledaren har de mer reglerade uppgifterna. Trots detta skall provmark ordnas, domare samt provledare kontaktas vilket inte alltid är så lätt, och kräver sin tid. Tack för arrangemanget Karl.

Jaktprovet hur gick det med det då? Jo, provet genomfördes under två dagar med bra väder. Solen lyste på deltagarna och temperaturen var behaglig, men vinden kunde ha varit lite starkare. Hundarna

var väldigt nära fåglarna under situationerna. Ibland var det även svårt att precisera fågeln utan att hunden fick ta omtag på avancén. Under bägge dagarna var fågeltillgången lite skral på förmiddagarna. Efter lunchen som bestod av sallad som Amir ordnat som var mycket god samt med väl tilltagna portioner så blev fågeltillgången bättre. Ett antal pristagare kunde därför premieras varje dag av domare Peter Nilsson. Han ska ha en stor eloge för att ha åkt från Vänersborg för att döma detta prov.

// Per-Ivar

Svenska akademins ordlista

kom·miss·arie [-a`rie] substantiv ~n ~r

1) polis i högre ställning; person med viss ansvarsfull uppgift

2) minister i det tidiga Sovjetunionen

Lördagens pristagare:

- 2:a pris UKL Bijan's Napoleon, förare Caroline Hjelm
- 2:a pris ÖKL Royalty Rocks Vega, förare Joakim Dahlberg
- 3:e pris ÖKL Jerpsetras Nora, Göran Samuelsson
- 2:a pris EKL Trollkjerkas Miss Aisha, förare Pål Thoresen

Söndagens pristagare:

- 2:a pris UKL Dagmar, förare Henrik Johansson
- 1:a pris UKL Bijan's Napoleon, förare Caroline Hjelm
- 2:a pris EKL Trollkjerkas Miss Aisha, förare Pål Thoresen

Nya Regler Regionsbidrag

Har du bra idéer vad din region ska göra för aktiviteter? Nu är det lättare att få regionsbidrag! Bretonklubben har under flera år gett bidrag till regionsaktiviteter. Regionsombuden har tidigare varit tvungna att ansöka om att få bidrag.

För att stärka regionerna har Bretonklubbens styrelsen beslutat att ett årligt fast regionsbidrag ska införas.

- Regionerna har rätt till att få 6 000 kr/region och år, utan ansökan
- Max 300 kr/medlem och aktivitet får nyttjas
- Om ytterligare bidrag önskas, kan regionerna ansöka om mer bidrag.

Det fasta regionbidraget får användas till:

- Lunch & fika i samband med regionsaktivitet
- Föredragshållare
- Instruktor under dressyrkurs
- Avgift för fågelträning
- Lerduveskytte

Ett krav för att få bidrag, är att aktiviteten ska vara öppen för alla i Bretonklubben.

Om du har bra idéer på vad din region ska göra för aktiviteter, kontakta ditt regionombud! Kontaktuppgifter hittar du på <https://breton.se/regionombud/presentation/>

Betalningsrutiner

OBS! Läs våra rutiner för ev. återbud, <https://breton.se/aterbud/>. Debitering av 25 % eller 100 % kommer alltid ske.

Kommer Bretonklubbens mail i din Skräppost?

Om Bretonklubbens fakturor eller andra mail kommer i din skräppost, beror det på att de är skickade från mail-motorer och ditt mail-program tror då att mail:en är skräppost.

Du kan själv enkelt se till, så att mail:en i fortsättningen kommer i din vanliga inkorg istället.

Bidrag till BretonBladet och klubbens hemsida/fb-sida.

Skicka in ditt bidrag till webmaster@breton.se eller bretonbladet@breton.se

Texten skickas helst i word och bilderna separat. Tänk på att bilder som ska tryckas i Bladet behöver vara högupplösta. De kan komma att beskäras. För bilder till hemsida eller andra digitala medier krävs inte lika mycket. Kom ihåg att skriva vilka som är på bilden och vem som tagit fotot.

Kommande stoppdatum för att få med artiklar i Bladet är:
2022-09-09, 2022-12-05

Inga bidrag är för små eller för stora. Hittills har inga bidrag blivit nekade publicering så fatta pennan/datorn och skicka oss dina tankar och erfarenheter. Har du "bara" en vacker, dräplig eller allmänt kul bild, skicka den med en förklaring på ett par rader så vi andra också kan dela glädjen.

BretonBladet

Nr 2022/3

Vad vill du se här
i nästa Blad ?

Rapport från Bretonträff i Boden 4-5/6 2022

Text o foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson.

Den traditionella Bretonträffen i Boden är genomförd. Bra väder, trevlig stämning och i övrigt glada och givande möten mellan hundar och människor i olika åldrar.

Under de två dagar träffen pågick möttes inte mindre än 18 bretonägare. Dessutom deltog tre stycken blivande bretonägare som just nu väntar på sina valpar, mycket trevligt, två av valpköparna deltog dessutom i hela träffen under två dagar. Nämnas bör också att vi hade både besökare och deltagare i dressyrdelen av kursen ända från Skellefteå, en resa på ca 35 mil i dessa drivmedelsdyra tider. Mycket uppskattat.

De dryga tjugotalet hundar vi mötte var av både varierande ålder och skiftande raser. Den yngste en bretonvalp på endast tre månader. Vi fick också lära känna både engelsk setter och norrbottenspets.

Klubben bjöd på både fika och korygrillning i olika omgångar. Denna gång också på övernattningsgård i gården Grangärda.

Under kursen genomförde vi som vanligt en jakt-dressyrkurs. Den mycket skickliga instruktören Saila Suorsa guidade oss igenom de fyra lätta stegen. Vi fick öva kontakt med våra hundar, följ mig, det viktiga ordet samt lekens betydelse i en relation med hunden. Vi övade inkallning under stigande svårighetsgrad, stopp vid uppflog (sprättbur), stopp från att förfölja en flyende hare. Vi lärde oss en teknik för att få hunden att gå bakom, avance mot avanceplatta. Dessutom fick vi se att

vissa hundar sekunderar vid anblicken av en stående konstgjord hund. Apportering och apportträning ingick också, bland annat fick vi lära oss att nyttja en apportruta. I dressyrdelen av träffen ingick också en spårövning där samtliga hundar lyckades att spåra upp ripa eller järpe men även rådjurs- och älg klöv. Detta till alla hundförarens stolta glädje.

Den mycket prestigefyllda tävlingen i samarbete mellan hund och förare samt hundens reaktion på förarens kommando avslutade som vanligt hela träffen. Vinnare i mycket hård konkurrens med övriga deltagare, men främst av Lars-Ivar Johansson med Chewie 2 år och Jonas Boman med Billy 17 månader blev Nina Chlot Selberg med Louie 14 månader. Stort grattis Nina, du kan nu titulera dig bretonmästare för Norrbotten Södra 2022.

Ett stort tack till samtliga deltagare i bretonträffen i Boden 2022. Mycket trevligt att få träffa er alla.

Ett särskilt tack till Saila som guidade oss igenom jaktdressyrkursen mycket skickligt, prestigelöst och trevligt. Jag tror att det är 19 året i rad som Saila ställer upp och hjälper oss bretonägare, ovärderligt, tack än en gång Saila.

Skitjakt på Er go vänner.

Bretonhälsningar

Stig-Åke "Pigge" Göransson. Regionombud

Ny träningsgrupp Dal/Gäst/Häls

Text o foto: Anna Norén.

Under våren har vi startat en ny träningsgrupp i Region Dalarna/Gästrikland/Hälsingland. Magnus Larsson, en nybliven bretonägare i Borlänge, kände att han ville ha träningskompisar för att få mer inspiration och utmaningar med sin hundträning. Därför kontaktade han regionombudet och så tog Magnus initiativet till att starta träningsgruppen i våras.

Vi har träffats ca 15-20 hundar varannan söndag ca 2 timmar vid 8 tillfällen. Vi har fått vara på en plan vid Jägarförbundet i Falun, där vi också fått komma in i lokalen vid sämre väder. Ett mycket bra tips på lokal, om fler vill dra igång en träningsgrupp!

De medlemmar i regionen som har lite mer erfarenhet har turats om att hålla i träningarna: vanlig dressyr, apport, rally-lydnad, visions ripa mm. En gång blev vi hembjudna till Lima-gänget med Karin Rabe i spetsen. Det blev en mycket trevlig dag med många olika spännande övningar som Karin hittade på. Mitt på dagen blev det lite lerduveskytte, så att hundarna fick vila.

Tio hundar från vår träningsgrupp förstärkt med några från Region Uppland, åkte till Søren Mulvad Johansen på Jällsjö gård utanför Flen för allmän dressyrträning. Vi nyttjade regionsbidraget för att täcka en del av träningskostnaden.

Det blev en riktigt lyckad dag. Søren började med en fantastisk uppvisning. Vid samlingen (utan hundar) sa tre förare att deras hundar var lite stökiga ihop med andra hundar. Søren bad dessa förare att hämta sina tre hundar. Det blev genast ett stort högljutt tumult mellan hundarna. Søren tog själv över alla tre hundarna, och bad förarna att gå åt sidan. På mindre än en minut, blev alla tre hundar lugna och satt lugnt bakom Søren när han pratade vidare.

När vi själva tränade hundarna fick alla många bra olika typer av dressyr-tips av Søren. Alla hundekipage fungerade väldigt mycket bättre när vi åkte därifrån än när vi kom dit.

Mitten av juli blir det en ny träningsdag med Søren, med tyngdpunkt på apport. Håll ögonen på breton.se om du är intresserad av att vara med!

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Birgitta Rådman
Kallsta 155
836 92 LIT

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala
Fågelhundar

E-post: info@breton.se

E-post: bretonbladet@breton.se

E-post: webmaster@breton.se

E-post: medlemsansvarig@breton.se

E-post: sekreterare@breton.se

E-post: kassor@breton.se

E-post: jaktprov@breton.se

Medlemsavgift 2022

Huvudmedlem: 385:-

Familjemedlem: 100:-

Vill du bli medlem eller har nya kontaktuppgifter, gå in på klubbens hemsida för registrering/ändring.

Medlemsansvarig kan också bistå vid behov.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Som medlem får du bland annat BretonBladet fyra gånger per år.

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Stort Tack till våra sponsorer.

BOZITA ROBUR
SWEDISH FUNCTIONAL QUALITY

— SKAPAR —
VINNARE

I Vårgårda tillverkas Bozita Robur – ett vete- och spannmålsfritt superpremiumfoder med en stor andel färskt kött. Råvarorna är av högsta kvalitet och det breda sortimentet innefattar allt från valp till senior och från låg aktivitetsnivå till de allra mest krävande ansträngningar.

VETE- OCH SPANNMÅLSFRITT
HÖGKVALITET PROTEIN
STÄRKER HÄLSAN

